

# Savinjski vestnik

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE MESTA CELJA, OKRAJEV CELJA-OKOLICE IN ŠOŠTANJA

VELIČASTNA PROSLAVA 10. OBLETNICE PRVIH SLOVENSКИH BRIGAD V DOLENJSKIH TOPLICAH

## Kakor v času najtežjih borb, tako tudi danes stoji ob svojih slavnih brigadah naše ljudstvo

### Odločne besede

Doslej v Sloveniji pa menda tudi v Jugoslaviji še ni bilo tako mogoče manifestacije, kot je bila v soboto in nedeljo v Dolenjskih Toplicah. Celotno prereditveni odbor je pričakoval komaj polovico udeležencev. Ze v soboto je bilo na prereditvenem prostoru in po okoliških vaseh vse polno ljudi. Kljub ogromni množici udeležencev si na vsakem koraku videl prisrčna srečanja starih partizanskih znancev.

Neprestano do večera in vso noč so po dolenskih cestah drveli kamioni, avtobusi, v Straži pa se je na tiru nabralo na desetine posebnih vlakov. Jase v gozdiču ob Sušici in Krki so bile nabite polne. Na pobočju je pod veliko osvetljeno Titovo sliko vzplamtelo. Stotere raznobarne rakete so osvetljevale nebo. To je bila veličastna slika, ki je prevzela vsakogar. Ponoči ni nihče mislil na spanje, saj so bili le redki toliko srečni, da so si priborili skromno partizansko ležišče v kakšnem skednju. Ostali so se veselili ob šotorih in na plesiščih, utrujeni pa so v gozdiču ob malih tabornih ognjih premelevali spomine ter pripovedovali junaške dogodivščine iz partizanskih dni.

Pred jutranjim svitom je po dolenskih cestah prihajalo v Toplice na stotine kamionov. Pod kronami hrastovega drevja je bilo bolj živahno kot na najbolj prometnih ulicah milijonskih mest. Vsa gneča pa je dosegla višek ob deseti uri popoldne, ko so iz okoliških vasi prihruumele množice udeležencev, ki so tamkaj prenočile, da slišijo govor maršala Tita, o katerem prihodu se je kot blisk raznesel glas po vsej okolici. Kdor ni bil navzoč, si ne more predstavljati, kaj nudi očem 250.000 glava množica. Ob takem pogledu se zameglijo predstave in ocenjevalni čut slehernega.

Ko je maršal Tito stopil na tribuno, je med množico zavel vihar navdušenja. Prerivanje je šlo ponekod že v nezavestno grobot, kajti vsak, prav vsak bi ga rad videl, če ne več, vsaj za hip. Čeprav je bila jasa glavnega svečanega prostora tako obsežna, da bi brez skrbi pristajala na njem manjša letala, vendar vsi udeleženci niso mogli najti na njej prostora. Tisti, ki si niso mogli izsiliti prostora v tem prirodnem »amfiteatru«, so se zbirali pod številnimi zvočniki v gručic in sledili besedam ljubljene Maršala.

Ker so govor prinesli vsi dnevni časopisi v celoti, objavljamo samo strnjene značilnosti odločnih besed, ki jih je na izredno prisrčen in dojemljiv način podajal vrhovni komandant Tito.

Slavnostni trenutki je izpolnjevala mešana godba JLA in LM, iz stoterih grl pionirjev in partizanskega pevskega zbora »Srečko Kosovel« pa so donele bojne partizanske pesmi. Ni bilo človeka med četrtino milijona udeležencev, ki bi ga v teh trenutkih ne navdušilo in navdalo s ponosom, da je pripadnik tako enotnega in zmagovitega naroda.

## Nekaj iz življenja in dela mladinskih brigad na Gomilskem

Na Gomilskem so se zbrali mladinci in mladinke iz okrajev Celje-okolica, Trbovlje, Šoštanj, Slovenj Gradec, Maribor-okolica, Murska Sobota in Ptuj, da s svojimi močmi pomagajo izgraditi del velike ceste Maribor—Trst. Nahaajo se v treh brigadah, in sicer v Celjski, Mariborski in Ptujski.

Brigadirji, čeravno je med njimi precejšen del fizično slabih, v svojem delovnem letu visoko presegajo norme, ki so določene za odrasle ljudi. Ptujška brigada povprečno presega za 150%, Mariborska in Celjska pa za 30%. Ptujška brigada ima sicer delo lažje vrste, zato lahko tako visoko presega norme. Toda ptujski fantje in dekleta so tudi pridni. Zato je Ptujška brigada dobila časten naslov udarna. Tudi ostali dve brigadi v najkrajšem času pričakujeta ta naslov.

Glavna naloga mladine v brigadah ni samo fizično delo, ampak je važna tudi ideološko-politična vzgoja. Zato je poskrbljeno za kvalitetna predavanja, katera imajo vidni politični delavci iz Celja. Tudi kulturno-prosvetno delo je razgibano. Brigade tekmujejo med seboj, katera bo pripravila boljši program. Na tem polju se je najbolj izkazala Ptujška brigada, ki je z ozirom na sestav brigade, dala res lep program, tako da so nekatere točke morali na zahtevo občinstva celo ponoviti. Brigadirji hočejo postati tudi dobri športniki. Vadijo se v igranju odbojke, nogometa, tekmujejo v lahkoatletskih disciplinah in so imeli že par tekem z moštvii iz bližnjih vasi. Dekleta pa se uče proste vaje.

Tako živi in dela mladina Slovenije v brigadah na Gomilskem, boreč se za nove kilometre betonskega cestišča, boreč se za vsakega mladince, da bi postal vreden član socialistične družbe.

zmogel. Seveda, če mu je kaj do tistih stvari v življenju, ki obstoje poleg zabave in lenobnega životarjenja.

Naj bi v letošnji sezoni ne bilo v Celju človeka, ki bi ne bil redni obiskovalec gledališča. Le tako bo naša umetniška ustanova mogla nadaljevati svetle tradicije celjskega gledališkega dela. In zopet: prav posebej je k temu poklicano delavstvo, nosilec ljudske oblasti in dedič kulture. Delavski sveti in organizacije naj tu pokažejo svojo kulturno zavest.

L. F.

Pri gradnji ceste sodelujejo tudi delavci. Njihov odnos do mladinskih delovnih brigad ni vedno pravičen. Ko so mladinci napodili iz svoje sredine nekatere, ki so kvarili ugled brigad, so delavci govorili, da je to nekulturno in da ni lepo. Nadalje so se nekateri delavci nesramno obnašali napram dekletom iz brigad. Radi bi vedeli, kaj je partijska in sindikalna organizacija v podjetju Slovenija ceste na Gomilskem ukrenila, da bi se člani tega delovnega kolektiva ideološko in politično izgrajevali. Ravno na takih gradbiščih imajo največ pogojev za uspešno politično delo. Toda delo partijske organizacije in sindikata se tam sploh ne obučti. Potrebno je, da bi se odgovorni tovariši v podjetju in tudi na OSS poglabili v stvar in primerno ukrepali, da se takšno stanje popravi.

M. I.

## Pavla Pirečnik odpotovala v Frankfurt

V sredo je v spremstvu pravnikinja ljubljanske fakultete odpotovala v Frankfurt mati enajstletnega Ivana Pirečnika, da pred apelacijskim sodiščem zastopa svoje zahteve za vrnitev dečka, ki ga je usoda vojnih grozot zanesla v tujino med tuje ljudi. Pirečnikove ni omajalo niti nemogoče pisanje nekaterih tujih časopisov, niti anonimna pisma reakcionarnih elementov, ki so jo odvrčali od tega koraka. Njena matrična ljubezen in boj za svojo najvišjo pravico je premagal tudi njen strah pred potovanjem v tujo neznano deželo. Zaveda se, da ne bo osamljena. Za sabo ima milijone Jugoslovanov, ki so tudi v njenem slučaju enotni kot vselej, kadar gre za pravično človečansko stvar.

Na pot ji želimo, da bi srečno prispejala na cilj, dosegla svojo pravico in se z Ivanom vrnila v domovino, za katero je toliko pretrpela in še danes, ko so ostali brezskrbni, trpi zaradi podlosti nekaterih reakcionarnih elementov.

## OBVESTILO

Okrajni ljudski odbor Celje-okolica obvešča, da so odslej uradni dnevi za stranke vsak dan razen četrta od 8. do 11. ure popoldne. Prosimo, naj se stranke tega reda drže.

Na veličastnem zboru slovenskega ljudstva v Dolenjskih Toplicah je maršal Tito govoril našim ljudem o nekaterih nadvse važnih problemih našega notranje in zunanjepolitičnega položaja. Se posebno je njegov govor važen zato, ker je obravnaval probleme, ki so danes življenjskega pomena za Slovenijo, pa tudi za celo Jugoslavijo. Opozoril je naše ljudstvo na probleme, ki bodo nastali v bodočem letu zaradi težke suše, ki nas je letos ponovno prizadela. Škoda je letos večja, kakor leta 1950 in znaša okrog 140 milijard dinarjev. Kljub temu, da bo prehrana naših ljudi zagotovljena, moramo vse storiti, da rešimo, kar se rešiti da. Letošnja suša bo imela seveda precejšnje posledice na naše naerte, ki so napovedovali, da bomo pričeli graditi industrijo za široko potrošnjo. Poleg tega pa bo imela suša verjetno tudi precej težke posledice na naš živinski fond, ker tudi krme ni dovolj. »Včasih je prav, da smo bolj skromni,« je dejal tovariš Tito, kajti naše možnosti so omejene in ne moremo narediti vsega, kar bi mi hoteli. Mi moramo napeti vse sile in rešiti svoje težave sami, tudi zato, ker ne bi bilo prav, če bi se naslanjali samo na pomoč od zunaj. Tisti, ki nam dajejo to pomoč, gledajo na to, ali si tudi mi sami pomagamo. Ne glede na to pa je naša želja, da nam čimprej pomoč ne bi bila več potrebna. Tudi na Zahodu je nekaj takih ljudi, ki bi radi s to pomočjo dosegli določena popuščanja z naše strani, ki pa jih mi ne moremo sprejeti in jih nikoli ne bomo. Potrebno je, da se čimprej izvlečemo iz težav, ker nas položaj, ko moramo prositi za pomoč, nehoče peha v težave.

Neprestano nas sprašujejo, zakaj smo storili to tako in ono drugače. Marsikdo nam vsiljuje svoj sistem in svojo demokracijo, ki je pa mi ne maramo, ker za nas ni dobra. Med novinarji in ostalimi ljudmi, ki obiskujejo Jugoslavijo, so tudi taki, ki mislijo, da je višek demokracije v tem, da lahko psuje celo predsednika vlade. Toda mi mislimo, da to ni demokracija in smo začeli resnično demokracijo graditi trdne

## Gospodarski in politični delavci prešli med prvimi nove delovne knjizice

Te dni se je pričela izdaja novih delovnih knjizic. Med prvimi so prejeli knjizice tov. Jerman Riko, predsednik MLO, tov. Cvenk Miran, podpredsednik OLO Celje okolica, tov. Medved Albin, predsednik Okrajnega sindikalnega sveta, tov. Kokolj Stane, direktor Cinkarne, tov. Svetek Andrej, direktor Zvezarne Store, tov. Orel Franc, varilec, predsednik delavskega sveta Tovarne emajlirane posode, in tov. Kristanšek Angela, tkalka iz tekstilne tovarne »Metka« Celje.

Na splošno vlada med delavci zanimanje za izdajanje delovnih knjizic. Komisije v podjetjih naj še z večjo vneto pomagajo pri zbiranju dokumentov in z drugimi nasveti, v kolikor pa že imajo zbrani material, naj ga predložijo Posredovalnici za delo. Opozorjamo komisije, naj zasledujejo Gospodarski vestnik, ki prinaša razna navodila za izdajo delovnih knjizic.

## Planinski dom Št. Vid nad Šoštanjem

VABI NA OTVORITEV 21. SEPTEMBRA 1952.

Dobra avtomobilska cesta do doma — V nedeljo, 21. od 9 naprej bo vozil avtobus vsako drugo uro.

## Celjski delovni kolektivi in gledališče

Statistični pregledi o obisku celjskega gledališča v zadnjih letih kažejo, da imelo gledališče iz vrst Celjanov do naj malo rednih in vnetih obiskovalcev. Tako je na primer v lanskem sezonskem gledališču le vsak drugi Celjan prišel samkrat v sezoni. Če gledamo statistične podatke v drugih mestih, je to močno drugačna: število rednih obiskovalcev obiskovalcev znaša dvakratno, pa tudi tri in večkratno število obiskovalstva. Naravnost porazno pa je v Celju dejstvo, da doslej ni bilo mogoče pritegniti v gledališče delavstva. Naše mesto z okolico je eden najmočnejših in najbolj razvitih industrijskih predelovalnih mest v Sloveniji. Pričakovati bi torej bilo, — in ne samo pričakovati, ampak pravilno bi bilo —, da bi bil delavstvo industrijskega delavstva na obisku gledališča če že ne odločilen in pretežen, pa vsaj v nekem pametnem sorazmerju. Delavski razred bi se moral zavedati, da je dedič kulturnega izročila. Ta zavest pa seveda ni nekaj meglečnega in neoprijemljivega. Ta zavest mora izražati v intenzivnem sodelovanju v kulturnem življenju. Danes ni mogoče oprostiti človeku, ki pozna svetlega dela le že gostilno in zabavo. Gledališče ne more izpolnjevati svojega poslanstva, ne more vplivati na kulturno rast delovnega človeka, če se mu ne da ne mara ali ne more približati. Seveda moramo za zblizanje storiti vsak svoje: gledališče mora uprizarjati taka dela, ki bodo gledalca pretresla, mu dala misliti, ki mu bodo odgovarjala na uprašnja, ki ga nučijo in morajo, dela, v katerih bo videl resničen odraz življenja, občinstvo pa ga mora gnetiti in moralno podpreti. Ta pomoč je v zanimanju, ki ga kaže za njegovo delo, in razumevanju njegovih težav in ne nazadnje v rednem obiskovanju. Gledališče kot umetniška ustanova je zapleten organizem. Resnično živeti in uspešno delati more edinole tedaj, če ima tesen stik s svojo publiko. Brez navdušenja, skrajno kritične in zainteresirane publike gledališča pravzaprav nloh biti ne more. Če pa kje tako gledališče obstoji, je invalid in njegov obstoj je popoln nesmisel.

Stojimo na pragu sedme sezone po osvoboditvi. Med svoje naloge v tej sezoni si je uprava gledališča in ves gledališki kolektiv urstili tudi nalogo, da pritegne v vrste rednih obiskovalcev čim več Celjanov, zlasti pa še čim več delavstva in nameščentva.

Ko smo sestavljali repertoar, smo se trudili, da bi z izbranimi deli domače in svetovne dramske književnosti pogledali v središče sodobne problematike. Tudi klasičnih del nismo zanemarili. Od slovenskih dramskih del so v širšem repertoarnem načrtu med drugim Krestovi »Celjski grofje«, ki bodo uprizarjeni kot otvoritvena predstava v novem gledališču, dalje Tavčarjevo »Cvetje v jeseni«, Bevkova »Partija šaha«, Potrčevi »Krefli« in Zmajeva drama »Izven družbe«, ki bo doživela na celjskem odru svoj krst. Od jugoslovanških dramatikov so na sporedu Nušič, Kulundžič, Begović in Sinko. Klasične bosta zastopala Molière in Lope de Vega, moderne svetovne dramatike pa Priestley, Krasna, Wright (ameriški pisatelj — čenec, ki je na ameriških in evropskih odrih v preteklih sezonah doživel prodoren uspeh), dalje James M. Miller — sama imena, ki danes v gledališkem svetu pomenijo najvišje umetniške vzpone sodobne dramske književnosti. Tudi na mladinske igre nismo pozabili. Goličeva »Snežuljčica« bo uprizarjena že oktobra, pozneje pa tudi na sporedu dve mladinski deli.

Pred kratkim je uprava gledališča razpisala abonmaje. Dočim je odziv občinstva za redne abonmaje zadovoljiv, pa tega ni mogoče reči o sobotnem abonmaju za delovne kolektive. Tu je prijazni za sedaj le malo. Nemogoče je razumeti, kako je mogoče, da mesto s takimi desetimi tisoči delavcev ne more napolniti niti ene abonmajske predstave za delavstvo. V Mariboru in v Kranju so posamezne tovarne odkupile za svoje kolektive po cele dvorane. Marsikje imajo urejeno tako, da je abonma naročil delavski svet in bo vstopnice delil brezplačno najboljšim članom kolektiva kot nekatere nagrade. Bi ne bilo mogoče kaj takega tudi v Celju? Če nimajo pravega odnosa in razumevanja do gledališča posamezniki, pa bi ga morali imeti delavski sveti, upravni odbori, partijske organizacije in sindikati. Zato naj bi v teh dneh na straneh partijskih in sindikalnih sestankov razpravljali o tem uprašnju in vzpodbujali posameznike, da postanejo redni obiskovalci svojega poklicnega gledališča. Gmotne žrtve, ki so jih že doprinesli za gradnjo nove gledališčne hiše in za vzdrževanje gledališča, ne bodo rodile nobenih uspehov, če bo delavstvo sedaj stalo ob strani. In ne delavstvo, ampak delavstvo. Prav tako nameščenci celjskih ustanov in podjetij, prav tako inteligenca naših zdravstvenih, znanstvenih in kulturnih institucij.

Danes ni mogoče verjeti, da naš človek ne čuti žeje po umetniških doživetjih, po kulturnem izžitljanju. Prav gotovo jo čuti. Zato naj pride v gledališče, ki naj postane v Celju tista stična točka, kjer se bodo strnila vsa naša umetniška prizadevanja in iskanja.

Se o vstopnini: tako nizka, da ne more biti v Celju človeka, ki bi je ne

## PRED VI. KONGRESOM KPJ

### Uspehi in pomanjkljivosti pri tekmovanju mladine za VI. kongres KPJ

Velika večina mladinskih aktivov našega okraja se je odzvala tekmovanju v čast VI. kongresa KPJ, ki sta ga izdala CK in okrajni komite LMS. Doseženi rezultati nam zgovorno dokazujejo, da je mladinska organizacija z vso resnostjo pristopila k tekmovanju.

Glavni poudarek v predkongresnem tekmovanju je dan politični vzgoji naše mladine. V ta namen so aktivni organizirali vrsto političnih in znanstvenih predavanj. Tako je aktiv v Vitanju poslušal predavanja: iz zgodovine KPJ, o postanku človeka; mladina v Zrečah je organizirala predavanje iz naše novejšje zgodovine. Tudi drugod so bila predavanja o naši zunanji in notranji politiki, o položaju v svetu itd. Predavatelji so v večini primerov člani KP, ki s svojimi izkušnjami in znanjem lahko največ doprinejo k pravilni politični vzgoji mladine.

V času tekmovanja se zastruje tudi borba za lik mladince. Ne morejo biti člani LMS tisti mladinci, ki se nemoralno obnašajo, pijančujejo in jemljejo ugled mladinski organizaciji. Tako smo imeli primer, da je aktiv Zreče izključil iz svoje sredine Založnikovo zaradi nemorale, pa tudi v Prebodu v tovarni in drugod smo imeli podobne primere. Tudi pri sprejemanju novih članov se jemlje ostriji kriterij.

Kot najboljši v tekmovanju so se doslej pokazali: Aktiv steklarne Rogaske Slatina, ki tekmuje z aktivom steklarne Pančevo in dosega pri tem lepe uspehe. Ta aktiv je bil tudi pohvaljen od CK LMS. Aktiv Zreče je dobil prehodno zastavico od OK LMS, lepe uspehe so pokazali tudi aktiv v tovarni nogavic Polzela, v invalidskem podjetju Polzela, aktiv Velenje, Dobrna, Kozje, Liboje in še drugi.

Poleg uspehov, ki jih dosegajo naši aktiv v tekmovanju, moramo opozoriti tudi na resne napake in pomanjkljivosti, ki se pojavljajo. Mnogi naši tovariši so razumeli, ko smo govorili v politični vzgoji mladine, da je dovolj, če se organizirajo predavanja in da je s tem že

### Odporna partijska konferenca pri OLO Celje-okolica

V četrtek je bila pri Okrajnem ljudskem odboru Celje-okolica odporna partijska konferenca. Sekretarjevo poročilo je obsegalo vse najvažnejše probleme o uspehih dela, pa tudi o neuspehih. Od lanske konference, ki je bila v mesecu avgustu je bilo delo OPO prav živahno. Pri delu pa so bile tudi razne napake in naloga novega vodstva bo, te napake odstraniti. Tako se je posvečalo premo paznje ideološki vzgoji članstva, zakon o ljudskih odobrih je bil bolj strokovno kot politično obdelan. Podrobnejša bi morala biti politična vzgoja članstva. Člani na terenu niso zadovoljivo vršili svojih dolžnosti. Tudi disciplina pri uslužbenih ni bila na dostojni višini.

V razpravi so med drugim poudarili, da bodo delo v sindikalni organizaciji izboljšali. Sestanki so imeli več dobrih in slabih lastnosti, potekali pa so večinoma enolično. Važnim nalagam bodo v bodoče posvetili več pozornosti. Odporna partijska konferenca mora postati stalna oblika dela. Obravnavali so še druge probleme, kakor vprašanje študija, dela v mladinski organizaciji, o pomoči občanom pri njih delu, kako izboljšati politično priliko na terenu itd. Po volitvah so sprejeli več sklepov, po katerih bo OPO usmerila svoje delo. Uredili bodo ideološki in politični študij, seznanjali bodo članstvo v zunanem in notranjem političnem položaju, občanom bodo pomagali s strokovnimi nasveti, poglobili bodo delo z nepartijski, da se bodo le-ti v celoti seznanili z nalogami Partije. Poživele bodo delo s sindikati, društvi in organizacijami na terenu. Pri občinskih volitvah bodo nudili pomoč partijskim organizacijam. Časovno bodo člani Partije na sestankih poročali o svojem delu na terenu. Vsi organizirani uslužbeni, ki delajo na terenu, bodo na sestankih proučili stanje v okraju ter na skupnih sindikalnih sestankih seznanili o tem vse uslužbene okraja. M. Č.

### Sličice

#### Z DOLENJSKIH TOPLIC

V soboto, ob času odhoda prvih udeležencev na proslavo slovenskih brigad, so se mnogi ozirali v nebo in ubigali o vremenu. No ja, vremenska napoved za Dolenjske Toplice se je glasila za partizane: nikdar nismo vprašali po vremenu, za ostale omahljivce: sončno. Vremenoslovec, ki je gotovo bil partizan, je mečno zadel! Že v soboto so se zabilinile vse pobožne želje in prošnje nekaterih, ki so prosili, naj bi vsaj še v nedeljo deževalo. Toda pobožne želje tercialk so ostale neuresničene.

Prav je povedala ženica, ki se je tudi napotila na proslavo, ko je dejala: »Ja, sedaj pa vidim, da ima bog rajši partizane, kakor pa one, ki so želeli in prosili, da bi v nedeljo lilo ves dan.«

Takole mlo povedano, tudi Celjani so pokazali, da nekaj veljajo. Kar lepa kolona nas je bila: nad šestdeset kamionov, avtobusov, zraven pa še kopa osebnih avtomobilov, po vrhu pa še dva posebna vlaka. Vodja pripravljavnega odbora ravnatelj Kline je imel posla preko glave. Toda vse le ni šlo tako, kakor je bilo določeno na načrtu, ki je bil napisan. Pa smo se potolažili: papir je le papir in prenese marsikaj, praksa pa je nekaj drugega. Že kar v Celju nas je goljufalo. Namesto v nedeljo ob štirih, smo odšli šele ob pol

vse rešeno. Temu pa ni tako. Politična vzgoja mora biti vsestranska. Ne mislim trditi, da predavanja niso potrebna, nasprotno, zelo koristna so, toda so samo del naše borbe za oblikovanje socialistične zavesti naše mladine. Za politično delo ne moremo določiti nekih sablon. Stanje je v različnih krajih različno. Zato morajo osnovna mladinska vodstva biti elastična in samoiniciativna. V medsebojnih razgovorih, z osebnimi primeri in vzgledi je treba graditi politično in ideološko zavest mladine. N. pr. ni samo dovolj govoriti o sovražnem razpoloženju klera do naše družbene ureditve na splošno, ampak se ozrimo na konkretne prilike v svojem kraju. Dalje, ponekod na terenu so se pred kratkim razširjale govorice, da se pobirajo prijave za odhod v Ameriko (Ljubecna, Laško) in kako bajno življenje je tam. Organizacije LMS pa niso smatrale za potrebno, da razpravljajo z mladino o teh stvarih in mladino pojasnjujejo namen teh izmišljenih vesti, ki jih širijo reakcionarni elementi.

Nadaljnja slabost je neodgovornost sekretarjev aktivov in pa tudi posameznih članov OK LMS, ki ne pošiljajo redno poročila o tekmovanju, tako da OK LMS nima vedno točnega pregleda nad uspehi in napakami in zato ne more pomagati osnovnim organizacijam.

### Kaj so pokazale sektorske konference OF

Ni dolgo od tega, kar so se v okraju Celje-okolica vršile konference s. predsedniki in sekretarji občinskih odborov Osvobodilne fronte. Na njih so prisostvovali tudi člani Izvršnega odbora OF in nekateri odborniki osnovnih frontnih organizacij. Namen konferenc je bil, da se temeljito pogovorijo o bodočem delu OF, zlasti pa, kako bodo uporabili jesenski in zimski čas za politično vzgojno delo. Precejšnjo odgovornost do frontnega političnega dela je bilo zapaziti pri občinskih odborih Fronte Vojnik, Vitanje, Laško, Sentjurij pri Celju, Store, Zreče, Polzela in še pri nekaterih, kar je potrdila že sama udeležba na konferencah. Vredni pa so graje odgovorni člani Fronte v Rogaske Slatini, kjer je bila slaba udeležba, dalje v Ponikvi pri Grobelnem, Slivnici, Zsumu in Sentpetru v Sav. dolini, kjer se konferenc nihče ni udeležil, čeprav so bile sklicane ob primernem času.

V splošnem pa so konference uspešno potekale. Mnogokje so temeljito pretresli dosedanje delo in sprejeli pomembne zaključke za bodoče delo. Vsi pa so si bili edini v tem, da je potrebno v najkrajšem času temeljito pripraviti seje občinskih odborov OF, na katerih naj bi predvsem obravnavali nedelavnost posameznih odbornikov. Še vedno nas spremljajo usodne napake pri našem političnem delu, kajti vrsto primerov je, da teža vsega političnega dela leži na ramenih posameznikov, ki so obremenjeni s številnimi funkcijami. Ti primeri so zelo vidni v Zalcu, Petrovcih, Rimskih Toplicah in Rogaske Slatini, kjer ne najdemo izhoda iz tega stanja, čeprav je dovolj drugih, ki še ne delajo aktivno. Odločno pa bo treba spregovoriti s tistimi, ki po plaščem frontnega funkcionarja vedrijo in špekulirajo v svoje osebne in sebične namene.

»Res je, da smo v preteklem poletnem času zelo malo skrbeli za delo in življenje ljudi na vasi.« — je povedal tovariš Svetek, predsednik občinskega

Tu bi omenil vodstvo mladinske organizacije Zvezarne Store, ki je bila do pred kratkim najboljša v okraju, v zadnjem času pa se o njej sploh ničesar ne čuje. Aktiv v Vojniku še ni poslal nobenega poročila o tekmovanju, čeprav se tam nahaja tov. Kolarjeva, ki je član OK LMS. Nadalje bi omenili člani okrajnega komiteja LMS, kot so Kolar iz Arje vasi, Klajnšek iz OLO, Pečenko iz Ponikve in še nekateri, ki so pokazali skrajno malomaren odnos do dela z mladino.

Kar se tiče pomoči osnovnih partijskih organizacij mladini lahko ugotovimo, da se je stanje po pismu tovariša Rankovića precej izboljšalo. Splošen je pojav, da so na občinskih partijskih konferencah in sestankih OPO razpravljali o delu z mladino in ji tudi nudili pomoč. Toda nekateri OPO vseeno še ne posvečajo dovolj pozornosti delu z mladino. Tako imamo primer v Strmcu, da je sekretarka mladinskega aktiv (ki je voljna delati, toda nima izkušenj) prepučena sama sebi, čeprav so tam mladi člani Partije, ki bi ji lahko pomagali. Takih primerov je še več.

Naloga nas vseh je, da se omenjene slabosti čimprej odpravijo, da bomo lahko s primernimi rezultati dočakali in počastili VI. kongres naše Partije.

M. I.

odbor OF v Storah na konferenci v Sentjurju — »kar čas, v katerem je kmečko delo na višku, hkrati pa sezona dopustov, to delno opravičuje. Toda vrsta raznih kulturnih in športnih prireditvev, telovadnih nastopov, spominskih zbivanj, proslav, gasilskih nastopov in mitingov potrjuje, da se je tudi v poletnih mesecih vršilo pomembno politično delo. Vendar predstoji čas narakuje, da se čim prej preselimo z našim delom na vas med množice in po pravimo, kar smo zanemarili.« Tovariš Plauštajner Edo iz Sentjurja je kritiziral slab odnos nekaterih prosvetnih delavcev v Sentjurju, kjer jih od 14 sodeluje v raznih organizacijah le 4, dočim so ostali nedelavni in javnem življenju. Tako je padel umesten predlog, da bi naj občinski odbor OF večkrat sklical skupno posvetovanje s prosvetnimi delavci.

Na konferencah so se zedinili, da bodo v septembru in oktobru sklicali sestanke osnovnih frontnih organizacij, kjer bodo odbori poročali o svojem delu, hkrati pa pojasnili frontovcem značilnosti splošnega zakona o ljudskih odobrih in novo pot v razvoju našega združništva ter socialistične demokracije sploh. Vsi sestanki pa bodo močan poudarek delu naše Partije, kar bo najboljša priprava frontovcev za VI. kongres KPJ. V številnih organizacijah so se odločili za tekmovanje v čast VI. kongresa, predvsem na organizacijskem in političnem področju dela Fronte z namenom, da se dvigne politično razpoloženje in dostojno pripravi ljudske množice za predstojajoče volitve v občinske ljudske odbore, ki bodo verjetno že v jeseni.

V jesenskem in zimskem času bodo občinski odbori OF postavili odbore ljudskega izobraževanja.

Na konferencah so tovariši izrazili željo, da bi se naj slični sestanki redno vršili, kar bi pripomoglo k dvigu dela frontnih organizacij in izboljšalo politično stanje na terenu.

K. K.

ker se drugače lahko podere?« Pa se je hitro znašel drugi, ki je zafrkljivo pripomnil: »Ali misliš, da je to naš kapucinski most?«

Takih nezaželenih postaj je bilo do cilja še več. Ob devetih zjutraj smo prišli do Straže, naše končne postaje. Hitro smo izstopili in že so se nam lahko napasle oči, ki niso bile vajene takih reči. Kamion pri kamionu, vlak pri vlaku. »Morje vseh prevoznih sredstev!« se je pošalil nekdo. »Poglej ljudi! Kaj šele bo!« Pričelo nas je malo skrbeti, če bomo sploh lahko prišli na slavnostni prostor.

Ko je videl fotograf Vili vso to ogromno procesijo ljudi na cesti, je hitro napravil strateški načrt, ki se je glasil: »Treba bo prehitovati!« Vpraševali smo se: kako. Pa nam je takoj razložil svoj načrt. Po sredi ceste so se v kratkih presledkih vrstile kolone osebnih avtomobilov, pešci pa smo korakali po desni strani. Za vsako avtomobilsko kolono se je Vili takoj peril v sredino ceste in jo ucvril za zadnjim avtomobilom. Tako smo pridobili pri vsaki koloni vsaj sto metrov. Po nekaj takih uspešnih prodorih smo se srečno pririnjili do vzpetine nad mostom preko zelene Krke. Na višini smo kar zajajali. Pod nami na ravnini bo Krki je bil park osebnih avtomobilov, od najdražjih do najcenejših znamk. »Le kdo bi si mislil, da je pri nas že toliko avtomobilov, in še taksih! Tu bi si ga človek lahko izbral.« je zabundral Viki. Tovarišica Mila pa je

### Vključevanje novih vajencev v okraju Celje - okolica slabo napreduje

Odpor, ki ga iz neznanih vzrokov kažejo nekateri delodajalci do sprejemanja novih vajencev, je postal resna ovira za nadaljnjo vzgojo novega kadra. Izgleda nekako tako, kakor da bi z nepravilnim odnosom do novih vajencev hoteli nekateri spremeniti pred kratkim izdano novo uredbo o vajencih oziroma boljše rečeno, da bi dosegli zmanjšanje pravic, ki so jih vajenci dobili. Majhen, toda očiten odraz te težnje je razviden iz nič kaj premišljene članka v zadnji številki »Obrtnika«, kjer pisec žolčno napada določilo uredbe o 30-dnevnem dopustu za vajence. Iz vsega je razvidno, da se delodajalci ne zavedajo, kam lahko pripelje tak nepravilni odnos in kako škodljive so lahko posledice. Ali naj po nekaj letih v vseh, ne samo v nekaterih strokah, ostanemo brez zadostnega števila kvalificiranih delavcev samo zaradi tega, ker nekdo noče razumeti, da moramo imeti vajence, in sicer vajence z določenimi pravicami, na

drugi strani pa z velikimi dolžnostmi napram sebi, mojstrom in skupnosti.

Trenutno je stanje v okraju Celje-okolica naslednje: vsega skupaj vključenih 11 mladincev in 4 mladince, vpisani so trije za ključavničarje, eden za kovača, zidarja, lončarja, mazarja, tapetnika, čevljarja in brivca, po dva za krojača za moške in ženske obleke.

Navedene številke so samo potrditve nepravilnega odnosa. Razumljivo je, pri takem stanju ne smemo in ne bomo mogli ostati, ker bi s tem občutno dovali pravičnemu razvoju našega spodarstva. O vajencih se bo potrebe še marsikaj in marsikje pogovoriti, kaj ne to zelo važno vprašanje. Pristopilo bo treba tudi k ukrepom, ki jih uredbi predvideva, če se stanje ne bo izboljšalo. Kdor resno in trezno gleda na naš razvoj, bo tudi k temu vprašanju drugače pristopil in v najkrajšem času spreminil svoje dosedanje mnenje.

### Tudi v Laškem so ustanovili „SVOBODO“

Misel po ustanovitvi kulturno prosvetnega društva »Svoboda« je tudi v Laškem dozorela, tako da se je že pred zletom »Svobode«, ki je bil v Trbovljah, ustanovilo kulturno društvo »Svoboda«. Med prvimi iniciatorji za ustanovitev »Svobode« v Laškem so bili predvsem posamezni delavci laških tovarni in najdelavnejši člani že obstoječega SKUD. V začetku je pri nekaterih Laščanih prevladovala misel, čemu dve kulturno prosvetni društvi, ko še eno društvo komaj živitari. Res je, da je v vseh sekcijah do sedaj obstoječega SKUD razen pevске sekcije vladalo več ali manj mrtvilo. Dramatska sekcija se je sicer trudila, vendar pa njeno delo ni moglo zavzeti večjega razmaha.

Ker pa so do sedaj nekateri delavci iz laških tovarni stali ob strani njihovega sindikalnega umetniškega društva, je bilo nujno, da se tudi ti delavci vključijo v kulturno prosvetno delo. Zamisel po ustanovitvi »Svobode« v Laškem ni bila vsem po volji, vendar pa je potreba po kulturnem izživljanju delavcev narekovala, da se čimprej ti ljudje zajamejo in vključijo v razne sekcije kulturnega dela. Z ustanovitvijo kulturnega društva »Svoboda« v Laškem upamo, da se bo tudi ta problem rešil. Vsekakor bo velika opora novoustanovljenega društva že obstoječi SKUD, ki je sklenil, da se v celoti vključi v »Svobodo«.

V plenum »Svobode« so bili izvoljeni stari člani bivših predvojnih kulturnih društev »Svoboda« ter najdelavnejši kulturni in prosvetni delavci. Za predsednika je bil izvoljen stari član »Svobode« in sedanji aktivni dramatski igralec tov. Ivan Toman, delavec iz Trafo postaje.

Že na prvi seji plenuma »Svobode« so sklenili, da bodo pritegnili čim več delavcev k sodelovanju. V ta namen bodo poleg pevске in dramatske sekcije, ljudske univerze ter knjižnice ustanovili še godbeno, folklorno, kegljaško, šahovsko, nogometno in recitacijsko sekcijo. Tudi na filmsko in propagandno sekcijo niso pozabili, skratka ustanovili bodo sekcije vseh vrst dejavnosti, tako da bodo imeli delavci vse možnosti sodelovanja in izživljanja na kulturno prosvetnem polju.

Kot prvi pomemben nastop novoustanovljenega kulturno prosvetnega društva »Svoboda« je bil prireditelj svečan koncert pevске sekcije in posameznih solistov v dvorani zdravilišča Laško v čast 10. obletnice ustanovitve Ju-

goslovanske vojne mornarice. Koncert je proti pričakovanju odlično uspel. V točke pevskega sporeda so bile nagrajene z burnim plaskanjem. Za spešni izvedbo tega sporeda gre predvsem priznanje tov. Malenškovi in tov. Goščiču.

Tudi pričetek VI. kongresa KPJ b. »Svoboda« v Laškem najdostojneje proslavila. Ob tej priliki bodo izvedli celotedensko proslavo, na kateri bodo prišle do izraza vse do sedaj ustanovljene sekcije.

Člani društva »Svoboda« so tudi sklenili, da v čim krajšem času in kakor hitro bodo prilike dopuščale izgradijo svoj delavsko kulturni dom. K.

### Katero obrt se greš učiti?

Taka in podobna vprašanja se stalno pojavljajo, ko se naj sin na vprašanje staršev ali skrbnika odloči, kateri rokodelski poklic mu najbolj ugaia.

Odkar se razvija industrializacija, posebno pa motorizacija, dobimo večinoma tale odgovor: ključavničar ali pa mehanik hoče postati.

Pri tem se pa starši navadno strinjajo: izbiro poklica, ki si ga je sin brez preudarka izbral. V tako važni odločitvi je prenapetost nesmotrna, kajti vedeti moramo, da mladec v svoji izbiri ni upošteval eksistenčne vprašanja, temveč pozneje športno dejavnost. Če se tudi mi starši spomnimo nazaj, da bilo se takrat, ko avtomobilizma skoraj še ni bilo, aviacija pa je bila neznanja stvar navduševca, poklic strojevodje, torej ni čudno, da tudi današnja mladina po večini navdušuje za poklice, ki predstavljajo kvalifikacijo, in jo pomočniski izpit iz kovinske oziroma mehanske stroke.

Zaradi tega obstoja bojazen, da bodo na vedeni poklici prenaseni, kajti vsi ne morejo postati piloti oziroma avionski mehaniki čeprav je to njihov ideal. Tudi šoferski poklici ni to, kar si nerazgledan mladinec predstavlja. Zato je treba mladini nazorno prikazati da delovni šofer in avtomobilski dirkač eno in isto.

Zato zbirajmo za našo mladino predvse tako poklice, ki imajo v naši gradbeni dejavnosti perspektivo.

Vzemimo na primer zidarstvo in tesarstvo stroko. To so poklici, ki ne obremenjuje samo del udov, ampak so vsi udovi enako merno zaposleni. Ne memo pa prezreti še tega, da so rokodelci v tej obrti vedno n svezim zraku.

Predsedek, češ v navedenih dveh obrtih je za mladca delo prenaporno ni utemeljen Zakonodajca o zaščiti mladoletnih delavcev posebno pa učencev v gospodarstvu ima tak določbe, da je gornja bojazen odveč. Naporsko delo opravljajo predvsem pomožni delavci, kar rentabilnost podjetja zahteva, da kvalificirana delovna sila opravlja le izrazito strokovna dela.

Odveč bi bilo tukaj razpravljati o plačah ker je predboro znano, da so v navedeni strokah mezde zaradi pomanjkanja strokovnjakov med najvišjimi v rokodelstvu.

Zatorej vsi, ki usmerjate in svetujete mladin pri izbiri poklica, preudarite in upoštevajte dejstva, ki grede v prilog odločitvi o omenjene obrti. I.

gmajn, belih brez in smrek. Za nas je leno tekla velika zelena Krka, ki se spreminjala v vseh barvnih odtenkih, pred nami pa so se belili šotori kuhinje, plesišča, igralne godbe in desetine tisočev veselih in nasmejanih obrazov!

Zavili smo v gozdiček, kjer so bili partizanska prenočišča in ugasi tabo ni ognji — prav tako kakor nekdi pred leti. Bila so prazna. Njihovi lasniki so se že vrteli med pisano množico. To so bili prvi gostje slavnostni dni. Prisluhnilni smo pogovoru. »Ljti tomerčani, ti se znajo postaviti! 2 prejšnji večer jih je prišlo nad sedes sto. Prinesli so s seboj veselje Sloveskih gorci. Pa ne samo to! Na uho vsaj povem, da tudi buče, in še precej obične, pravega ljutomerčana. Lahko je bli njim! Vso noč so se veselili na plesišču. Pa kdo bi tudi spal, če ti godba pr vzdiguje kar naprej noge in te krepi pravi pristni ljutomerčan.

Ob robu gozda se je pretegoval mlak in se hudoval nad slabim spanjem pod milim nebom. Stara ženica si je je kar mimogrede izposodila: »Kaj bi govoril o eni noči. Kaj pa oni, ki imoralni spati štiri leta v snegu in dežju!« Prav nič ji ni odgovoril, odkuljo jo je po gozdičku proti šotorom.

Treba je bilo pospešiti korak. Prvami se je vila gruča deklet. Slišal se je veselo žebljanje in dekliski sme veseli in dobrovoljni, tak kakor se sliš iz mladih grl. Ne prav tak, kakor pri ših deklet. Med njihovo govorico so

# TRIBUNA

## OLEPŠEVALNEGA DRUŠTVA CELJE

### Da bo Celje še lepše

Ko sem se vrnil iz taborišča Dachau v Celje, bi se skoro razjokal: ti ubogi, razcefrano Celje! Počasi, polagoma so se zakrpale posamezne hiše, da so bile vsaj za silo sposobne za stanovanja. In — hvale vredno! — tudi naše stanovanjske — gradnje so nastale. Toda zunanje lice je bilo še vedno slika gostilne, v kateri se je vidilo sledovi zadnjega prepeha.

Z vsem priznanjem moramo ugotoviti, da je sedanji Mestni ljudski odbor vzeli stvar krepko v roke: iz razcefranega Celja je nastalo novo, mlado Celje. Ali se sme danes kako drugo mesto primerjati z našim? Vem, da me boste prekinili: »Ja, to je samo na zunanje! Da, da! Notranja ureditev pa se pride. Bodimo veseli, da smo vsaj na zunanje že nekoliko podobni. Za vse to gre zasluga MLO in Olepševalnemu društvu.

Sedaj pa roko na srce: Kaj pa smo mi posamezniki prispevali k olepšanju Celja? Nič ali skoro nič! Nočem grajati: pač nismo mislili na to, da tudi vsak posameznik lahko kaj stori.

Enajst let sem služboval na Češkem in imel priliko spoznati mnogo krajev v okolici Celja. Ne smemo se primerjati s velikostjo, starijo kulturo, ki se izraža tudi v stavbah. Viditi lepe arkade, nekatere stolpiče, park, nasade in — kar ti pade v oči: nobeno okno brez cvetja. In mi? Vsaka kmetica, vsaka kočarica najde na svojem borišnem vrtu še kak kot, kjer nasadi svoj floks, turške nagelne ali podobno. Pa tudi okna niso brez cvetja. Kaj pa gorenski visoci nageljni? Priznamo, da nam je lahko za zgled borna kočarica, nam, visokokulturnim meščanom!

Dajmo, dajmo! Iz starih zabojev je kaj kmalu zbit nov zaboj, katerega priznamo na okno in, ne verjetno, kako se zunanje lice dvigne, če so okna okrašena s cvetjem.

No smemo pa pozabiti, da je gojitev cvetja tudi vzgojnega pomena. Mama ima tri otroke. Vsak mora oskrbovati eno okno s cvetjem. Boste videli s kakšno verno se bo decu vrgla na ta posel. Glavno pa je, da ostane otroku zanimanje za cvetje skozi vse življenje. S tem je za tesno povezano zanimanje za vse, kar je lepo. Na ta način bomo vzgojili mladino, da bo imela smisel za lepo okolje, hkrati pa bomo prispevali, da bo našo mesto še lepše.

Da pa ne bo ostalo le pri besedah: Že v prihodnjih dneh bo okno mojega stanovanja lepo. Pojdi in stori tudi ti tako!

Ce sem v gornjem članku priznal, da posamezniki vse premalo ali nič ne prispevamo k olepšanju Celja, moram to tudi podrobno utemeljiti, da ne bom kregan. Torej: če želim, da bo vsak tujec odnesel iz Celja najboljše vtise, mu moramo nuditi vsaj to, česar je vajen drugod.

Zvečer, ponoči, hoče v obitavraciji na stranici. Ker ne najde običajnega mednarodnega napisu »00« zvezi pri natakarju: »Tam, na koncu hodnika.« Odpres. Tema? Prižige

### Iz Celja ...

## Vrata Ekonomske srednje šole so se letos odprla tudi delavcem in uslužbencem ...

V našem sistemu vzgajanja predanih in dobro kvalificiranih kadrov, ki jih zahteva naša socialistična graditev, pripada nedvomno ena vodilnih vlog našim strokovnim šolam, med njimi bas ekonomskim srednjim šolam. Danes delujejo v Sloveniji štiri ekonomske srednje šole: v Ljubljani, Mariboru, Murski Soboti in v Celju. Njihova naloga je izročiti vsemu našemu gospodarstvu srednji strokovno kar najbolj uporaben kader za vse vrste služb ekonomsko-komercialne in finančne pa tudi upravno-administrativne narave. Med navedenimi šolami se za sedaj edino celjska Ekonomska srednja šola ponaša s priznanjem republiškega Sveta za prosveto in kulturo za najboljšo šolo te vrste.

Zdaj — po uspešno opravljeni jesenski maturi, od katere je odšla nova vrsta mladih komercialistov, so se njena vrata ponovno odprla: vsem dosedanjim dijakom in novemu letniku mladih ljudi, ki jih je privedlo veselje in volja, da posvetijo po uspešno končani šoli svoje moči našemu naprednemu gospodarstvu.

Pretekli teden pa nas je razveselil sklep Sveta za prosveto in kulturo vlade LRS, da se odpre tudi pri Ekonomski srednji šoli v Celju še delavski oddelček. Če imamo pred očmi dejstvo, da bodo produkcijska sredstva vse bolj in bolj družbeno lastnina v pravnem pomenu besede, bo najno, da bo tudi vsak delavec, ki so mu proiz-

šibka primera za današnje slavje. Kakor roji kobilice, ki se jim ne more nihče ustaviti. »Tako je!« sem mu z zadovoljstvom pritrtil.

Ta njegova primera o rojih kobilice se je izkazala, da popolnoma drži, po svečanem delu. Mnogoče so se oklenile šotorov, kakor pravi roji kobilic. Vse dobroto so kar kmalu izginile v lačnih in še bolj žejnih želodcih. Saj je bila taka žeja, da pri odhodu nisi mogel dobiti niti v Straži in Soteski kaj mokrrega. Hudomušneži so se pošalili: »Dobro, da slavnostni dnevi ne trajajo ves teden, kajti potem nam osuše še našo Krko.«

Kakor smo videli, so se le ušeli partizanizanti: dolgi Tilen, vsak dan mlajši Lovšin, mali Lipah in ostali. Govorili in pisali so o sedemdesetih volih, ne vem več o kolikih teletih, prašičih in o ostalih dobrotah. No, no, kobilice pa so le ugnale te preštantne intendante in to kar v dobrem dnevu!

Pravijo, da je imel Tilen glavno besedo pri tem poslu. Mogoče že, saj jo je imel že včasih. Prav vsi partizani ga poznamo. Vsi pa ne vedo, kako je Tilen v stari Jugoslaviji učil plavati žabo. Takrat dolgega Tilna žandarji niso gledali radi, ker so ga vedno sumili, da nekaj rovari. Seveda jih je imel na piki tudi Tilen. Pa jim jo je zagodel.

Nekega sončnega dne se je postavil mustačasti Tilen ob reki z »žurco« na palici, kakor da lovi ribe. Naenkrat zasliši: »Hoj, Tilen, zdaj te pa imamo!« Žandar ga krepko potrepja po koščeni rami. Tilen se obrne in vpraša prav malomarno: »Kaj pa je?« »No sedaj bomo pa obračunali, da boš končno dobil svoje plačilo!« »Zakaj le,« odvrne Tilen. »Zato, ker loviš ribe.« »Kaj še, saj ne lovim rib, le žabo učim plavati,« se odreže dolgi Tilen in potegne »žurco« iz vode, na kateri je imel privezано veliko krasčasto.

Pa ta ni edina. O naših intendantih bi lahko povedali še marsikaj zanimivega.

S partizanom Zvonetom se nisva videla že več let. Komaj sva izmenjala po proslavi nekaj krepkih partizanov, je začel mikrofon hreščati: Jože ta in ta išče svojo izgubljeno ženo, takoj naj se javi na glavni tribuni. Ta in ta žena išče svojega izgubljenega moža in tako naprej. Poslušala sva in Zvone se je hudomušno nasmešnil: »Ti, danes bi lahko takole svojo »staro« pošteno potegnili, škoda, da še nisem poročen. Radovedna sva bila, koliko je bilo takih ženic, ki so iskale kar na svojo roko brez pomoči mikroфона svoje »slabše polovice« po slavnostnem prostoru.

Ko smo se pri odhodu valili v avtobuse, se nam je pridružil možak iz bližnje celjske okolice. Tudi on bi se rad peljal z našim avtobusom. Bil je že poln, zato smo ga začeli gledati malo po strani. »Veste,« se je začel opravičevati, »kaj takega pa že še ne. Jaz

## Izpred vrat stanovanjskega urada

Vsak ponedeljek se na ozkem hodniku pred vrati Stan. urada nagnete čez 60 ljudi. V pretečni večini so ženske, ki jih kot matere in gospodinje stanovanjska stiska dvakrat žali. Hodnik je natrpan in neprehoden. Vse je skrajno občutljivo in takoj reagira na vsak miglaj, ki bi kršil pravico do njegovega mesta v vrstnem redu. Vsakdo išči v bližino kritičnih vrat, izza katerih se odleča njegov stanovanjski usoda, da bi jih čimprej dosegel in izvedel o usodi svoje prošnje.

Že pred sedmo uro prihajajo ljudje tiho in se molče zbirajo za hrbiti spredaj stojčih. Z obrazov jim odseva zaskrbljenost in nemirno pričakovanje. Ko se časoma, rekli bi, nekako privadijo in udomačijo v okolju, se polagoma razvije pogovor. Ta je v početku umerjen in se odvija med dvema, tremi sosedi, potem pa narašča in se razvema do živčnosti ter postaja vsesplojno. Iz besedi vejejo tožbe, ogorčenja in zabavljanje, ta in oni tudi popreli; vsakdo ima svoje težave, svoje gorje, vsakdo bi rad povedal svojo več ali manj pretresljivo stanovanjsko povest. V članku »Kako bi lahko omilili stanovanjsko krizo v Celju« navaja pisec v »Slov. poročevalcu« nekaj tako žalostnih primerov stanovanjske bede, da se človeku nehote vsiljuje vprašanje: ali pa je to sploh mogoče? Iz sproščenega pogovora strank pred vrati Stanovanjskega urada povzame potrdilo za to in izveš še za več takih pretresljivih primerov stanovanjske bede v Celju. Spriče teh in takih povesti ti tvoja lastna stiska kar nekam zbledi in ima te, da bi se vrnil izpred vrat Stanovanjskega urada. Toda ... ali smo vsi tako občutljivi za gorje svojega sočloveka?

Ljudje postajajo neestrni, hudujejo se nad najbližjim slom, ki ta trenutek neposredno prizadeva. Vsi čakajoči so enodušnega mnenja, da so bore 4-tedenske uradne ure za stranke na Stanovanjskem uradu premale. »Le kaj delajo drug dneve?« povprašuje sključeno starka. Najbrž imajo delo in tudi služba na tem uradu ni vredna zavdanja.

si mislim. Toda ne gre zato, ali so sprejemi strank na Stanovanjskem uradu nadležni, ali ne, ali jim je mogoče ugoditi ali ne, uradi so zaradi ljudstva in ljudem je treba iti na roko vsaj s sprejemanjem, pojasnili in tolažili. Določiti je treba vsaj dva dneva tedensko izključno za stranke, da ne bodo uradni ur za stranke nekeho motili razni ljudje po drugih poslih, stranke pa lahko čakajo v gneči v nedogled.

Med tako razburjanje zaradi uradnih ur zleti opazka: »Ne pa ljudje, ki še niso nikoli stali v vrsti pred temi vrati, stanovanje pa kaj kmalu dobe.«

Opazki sproži val negodovanja. Neka mlada mati-invalid zapreži s potovanjem v Beograd, kjer bo že povedala, kako in kaj in ali je njen otrok manj, kakor so drugi. — Druga, staraška ženska potoži: »Leto dni smo čakali in stanovanje, ko smo ga na koncu našli in prijaviли, so ga nakazali drugim.« — Mlajša, bledičasta ženska pristavi: »Meni se je enako zgodilo. Sedaj je zopet redno zahajam semkaj skoraj leto dni. In veste kaj naredim? Niti besedice ne spregovorim, molče trkam na njihovo vest.« — »Stiska je, pa tudi stanovanja so še,« se vmeša resna staraška žena, »le znati in hoteti jih je treba poiskati. Naj bi sestavili komisijo iz najbolj prizadetih prebivalcev, ki bi pregledala vsa stanovanja v mestu in marsikaj bi našli.«

Marsikaj sliši pred vrati Stanovanjskega urada. Kar sam od sebe se ti vsiljuje predlog: odprimo javno tribuno za stanovanjska vprašanja, sliče oni Olepševalnega društva. Prepričani smo lahko, da bo taka javna ljudska tribuna v marsičem koristno pomagala pri reševanju stanovanjskega vprašanja, ki je v Celju eno izmed daleč najbolj perečih vprašanj.

Zadnji čas se vse več piše o stanovanjski stiski v Celju, navajajo se tudi predlogi za njeno omiljenje. Tudi na pristojnem mestu so resno razpravljali o tem problemu. Vprašanje pa je tako akutno in boleče, da zahteva energičen poseg, ki je: takojšnje zidanje stanovanjskih hiš.

## Izpred sodišča

### PONEVERILA JE 635.000 DIN

Pred okrožnim sodiščem v Celju se je zaradi poverbeže zagovarjala 21-letna Pečovnik Dragica, knjigovodkinja pri Kmetijski zadrugi (lesnem odseku) v Belih vodah. V dobi dveh let je z manipulacijami pri izplačilnih listah in pri izplačevanju računov raznim voznikom poneverila 635.000 din. To je delala na ta način, da je za plače delavcem sestavljala dve plačilni listi, eno pravilno, na drugi pa je zvišala zasluge in tako nepravilno polo predlagala Narodni banki za dvig gotovine. Delala pa je tudi tako, da je potem, ko so delavci podpisali pravilno plačilno polo, pravilne zneske zradirala in vpisala višje. To je delala tudi pri izplačilu računov voznikom. Za tako privojeni denar se je vozila v Zagreb, si kupovala obleke, pa tudi pohištvo si je nabavila. Ko so letos februarja izvršili pri lesnem odseku KZ Bele vode revizijo, so odkrili visok znesek 635.000 din poneverb. Treba je omeniti, da je predsednik KZ Bele vode pri OZKZ v Šoštanjju že pred enim letom zahteval revizijo KZ Bele vode, ker so mu je zdelo, da tam ni vse v redu. Revizija pa se ni izvršila in tako je Pečovnikova brez nadzorstva lahko poneverila tako visok znesek. Dragica Pečovnik je bila obsojena na 3 leta in 6 mesecev strogega zapor.

### ZE DRUGEGA OTROKA JE HOTELA UMORITI

24-letna Ljudmila Kele iz Celja je rodila že 3 otroke izven zakona. Prvi otrok živi pri njeni materi v Halozah. Druga otroka je rodila leta 1950. Pod pretezo, da ga pelje k svoji materi v Haloze, se je z njim odpeljala osemindvajseti dan po porodu v Ptuj. Tam je otroka vrgla z mostu v Dravo. Detomorka se je po zločinu odpeljala v Celje, kjer je zatrjevala, da je otroka oddala svoji materi v Haloze. Lani v jeseni je zopet rodila otroka izven zakona. Ko sta bila hčerka stara 6 tednov, ji je mati dala med dojenjem, z namenom otroka usmrtiti, luminal tableto, izkazalo pa se je, da je količina tablete bila nezadostna, da bi usmrtila otroka. Otroka so oddali v bolnišnico, kjer so ugotovili nameravani umor. V preskavi je Kelečeva priznala tudi umor svojega drugega otroka leta 1950. Obsojena je bila na 3 leta in pol strogega zapor.

34-letni Jakob Oplotnik, sedaj zaposlen pri rudniku Velenje, je kot avtomehanik v rudniku Trbovlje leta 1952 postopoma jemal iz avtomehanične delavnice krogljene ležaje. Vsega skupaj si je prisvojil 42 komadov ležajev v vrednosti 26.765 din. Pri okrožnem sodišču v Celju je bil obsojen na 6 mesecev strogega zapor.

## ROPARJI IZ PREKOPE PRI VRANSKEM OBSOJENI

Dne 14. junija t. l. ob 21.30 so prišli v stanovanje Antonije Švajger, bivše trgovke v Prekopi, 38-letni sofer, lastnik hiše in sin velikega posestnika, Franc Kodela iz Stare vasi pri Vidmu ob Savi, ki je tudi lastnik avtomobila, s katerim so se pripeljali do Švajgerjeve, 23-letni Viktor Vrstovek, mehanik in sofer iz Stare vasi, 23-letni Rudi Burič, avtomehanik iz Stare vasi, mizarski pomočnik Anton Jeke iz Stare vasi ter 20-letni Dragica Kač iz Laškove vasi pri Preboldu. Možki so bili oboroženi s pištolami. Vrstovek je Švajgerjevi tudi s pištolo grozil. Kodela je bil celo udaril in podrl na tla. Izdajali so se za varnostne organe iz Maribora. Švajgerjevi so ropali sukna za moške obleke in raznega tekstilnega blaga za okrog 200.000 din. Znoli so vse skupaj v avto in se odpeljali. Franc Kodela in Dragica Kač sta se 31. maja letos vlomila pri teti Kačeve, kjer je imela Švajgerjeva shranjeno blago, bila pa sta pregnana. Strana Kačeve je po vlamu takoj vrnila Švajgerjevi blago. Kačeva Dragica je Kodeli sporočila, kje se blago nahaja in tako so 14. junija izvršili rop. Vseh pet se je dne dni zagovarjalo pred okrožnim sodiščem v Celju in so bili obsojeni: Franc Kodela na 7 let in 6 mesecev strogega zapor, Viktor Vrstovek na 5 let strogega zapor, Rudi Burič na leto in 3 mesece strogega zapor, Anton Jeke na 4 mesece zapor, pogojno, Kač Dragica na 2 leti strogega zapor, Franc Kodeli je bil z obsodbo zaplenjen tudi osebni avtomobil.

**„Tapec“**  
**KONFEKCIJA CELJE**  
 novost tega tedna  
**ZENSKO OBLEKE**  
 2200 DIN  
**SRAJCE SKAUT IZ FLANELE**  
 1650 DIN

Cenjeni potrošniki jih dobijo v naši poslovalnici, trgovska podjetja pa jih naročijo s popustom v podjetju

**TOVARNA PERILA CELJE**

**IZPRED OKRAJNEGA SODIŠČA**

22-letni trgovski pomočnik Kos Martin iz Medloga pri Celju je 19. maja v št. Jurinju pri Celju na domu Amalije Kajtnje, kamor je prišel z Alfredom Hojnikom, vzel srebrno možko uro, tri zlate prstane in pozlačeno zlato žensko brošo. Kos je bil že leta 1950 obsojen na 2 leti in 6 mesecev odvzema prostosti s prisilnim delom. Te kazni pa ni preстал. Sodišče mu je za izvršeno tatvino prisodilo 3 mesece strogega zapor in tako bo sedaj skupaj sedel 2 leti in 9 mesecev v strogem zaporu. — 30-letni Rudolf Hrastnik, stavbni delavec iz št. Lovrenca pri Storaž, je 13. aprila letos vzel v Železarni v Storaž tri žarnice, montirane pri planični peči, nekaj dni prej pa šest tesarskih ponjav v skupni vrednosti 6325 dinarjev. Sodišče mu je prisodilo 2 meseca zapor. — 45-letni Anton Dezelak je maja letos pri kamnolomu podjetja Cegrad pri Rimskih Toplicah brez povelja napadel Marijo Majcen s fiziolovko ter jo lahko telesno poškodoval. Obsojen je bil na 1 mesec zapor, pogojno za dobo enega leta. — 39-letni Stefan Cvikl iz Vojnika, se je 13. julija letos ponoči na glavni cesti pri Vojniku s odprtim nožem v roki zagnal najprej proti miličniku Drobine Francu, pozneje je proti miličniku Ošleju Jožetu, ko sta ga pozvala, naj vstane in se odstrani s ceste, kjer je ležal. Po tem dogodku je Cvikl z nožem najmanj trikrat ubodel Ludvika Gmajnerja in ga lahko telesno poškodoval. Obsojen je bil na 6 mesecev zapor. M. Č.

## ... in zaledija

### V Preboldu so ustanovili delavsko kulturno prosvetno društvo „Svoboda“

Preteklo nedeljo so v Preboldu ustanovili društvo »Svoboda«. Ustanovnega občnega zbora se je udeležilo preko 50 delavcev in nameščencev iz Preboloda, ki so s tem pokazali zanimanje za kulturno prosvetno delo v tem kraju. Predsednik pripravljalnega odbora je v poročilu prikazal tradicije delavskega kulturno prosvetnega dela v Preboldu, ki izvirajo iz stare Jugoslavije, saj je na območju sedanjega občinskega ljudskega odbora v stari Jugoslaviji delalo društvo Vzajemnost, potem ko je bila Svoboda prepovedana. Od tedanjih delavnih članov Vzajemnosti iz Preboloda je ostalo le malo živih, padli so kot borci v času ljudske revolucije. Ostala pa je živa njih ideja, katera je prišla do izraza na nedeljskem ustanovnem občnem zboru.

Za predsednika društva je bil izvoljen tov. Franc Toplišek, iz tukajšnje

tekstilne tovarne, ki je agilen delavec na kulturno prosvetnem polju.

Društvo je ustanovilo gledališki, pevski, izletniški, literarni, šahovski in fizikturni odsek.

Vsi navzoči na občnem zboru so se vpisali za člane društva. Tako bo kulturno prosvetno društvo Svoboda v Preboldu postalo žarišče naprednega dela, ki bo pošiljalo žarke kulture in prosvete na našo vas, da bi jo odtegnilo tistim, ki ne želijo napredka.

K. I.

### KRITIKA JE POMAGALA

Nedavno smo poročali, da je v Pesjem pri Velenju slaba javna razsvetljava. Sedaj pa je na zadovoljstvo rudarjev, ki se ponoči vozijo na delo, občinski odbor nabavil žarnice in odpravil pomanjkljivost. S tem pa se ni vse v redu. Ceste so najno potrebne popravila, kajti sedaj se v globokih kotanjah nabira voda in blato, kar ovira promet.

meštiki tudi italijanske besede in celi stavki. Aha, Tržčanke! Na Straži smo videli cel ducat elegantnih plavih avtomobilov, okrašenih s tržaško zastavo in peterokrako zvezdo. »Glej jih, glej, kakšne so!« se je ustavila kmečka žena in dala roke v bok. Bile so v plavih hlačkah in živo pisanih žemperjih. Prinesle so med množico nekaj veselega in razposajenega iz našega sončnega morja. »Glej, glej, kakšne hlačke do srede meč! Našemu Janežu smo umerili prav take pred tridesetimi leti, ko je šel prvič v šolo. Pa sem rekla krojaču, da mu naj umeri takšne, kakor bi stal v vodi. To je bilo takrat nobel!«. Saj, saj, moda se pač vedno vrača!« je pomoderovala žena. »Tako je!« smo ji pritrtili vsi veseli in zaključili: Vsak rad pogleda mlado in nasmejano dekle, pa naj bo v krilu ali hlačah, ki so bile umerjene v vodi. Moda je urna gospa, zato upamo, da se bomo drugo leto tudi že pri nas nagledali ženskih nog v takšnih hlačah.

Ko smo prišli na slavnostni prostor, so nam oči kar izstopile iz očesnih jamic, iz grla pa se nam je izvil dolgi ah. No, kaj takega! Ali je to sploh mogoče in pri nas? Pa le nismo kar tako! Potolčki smo vse rekorde v naši državi. Brdsko so se uračunali vsi pobožni računarji. Vsak četrti Slovenec je bil navzoč na tej proslavi. »Ti,« mi je rekel znanec z Bleda po prisrčnem pozdravu, »poglej, kaj se ti zdi? Včasih smo rekli, da je tak velik zbor podobno mravljišču. Toda to je vse pre-

**VSAKDO POZNA**

**Radensko**  
 za okus in zdravje

**Rogaško**  
 za zdravje in okus

ki sta naši najboljši mineralni vodi!

**DOLŽNOST ALI VLJUDNOST?**

V nedeljo zjutraj hitim na Savinjčana. Stopim sem z možem v vagon, ki ni bil natrpan, pač pa se bili na sedeži naseljeni. — Slučajno se postavim poleg šestih tovarišev, starih od 25-30 let, ki so sedeli. Radovedna sem bila, če mi bo kdo od njih kot starejši ženi ponudil svojo sedež. Zastoj sem čakala. Čez nekaj časa pa je neka kmečka žena namignila svoji vnukinji, naj vstane in mi odstopi prostor. Gesta te prepreste žene me je ganila, da se mi je nehote razveljal jezik na račun sedežih tovarišev. — Vsi po vrsti so se obregnili, češ da niso več tako mladi, da smo enakopravni, da so v življenju že toliko »skoz« dale, o aristokratskih kapricah itd. — Razvedna se je zanimiva debata, ki nam je »prijetno« krajala vožnjo. — Žene so me pogledi bodrile, ko sem tem kavalirjem dokazovala, da smo več ali manj v življenju že vsi marsikaj »skoz« dale, toda kljub vsem težavam ni tako težko biti pozoren napram starejšemu človeku. Res, to ni uzakonjena dolžnost, vsekakor pa mera vljudnosti, ki bi se naprednemu Savinjčanu sigurno dobro prilagela. — Matere, posnemajte omenjene preproste žene in vzgajajte svoje otroke že v zgodnji mladosti k vljudnosti. FAMA

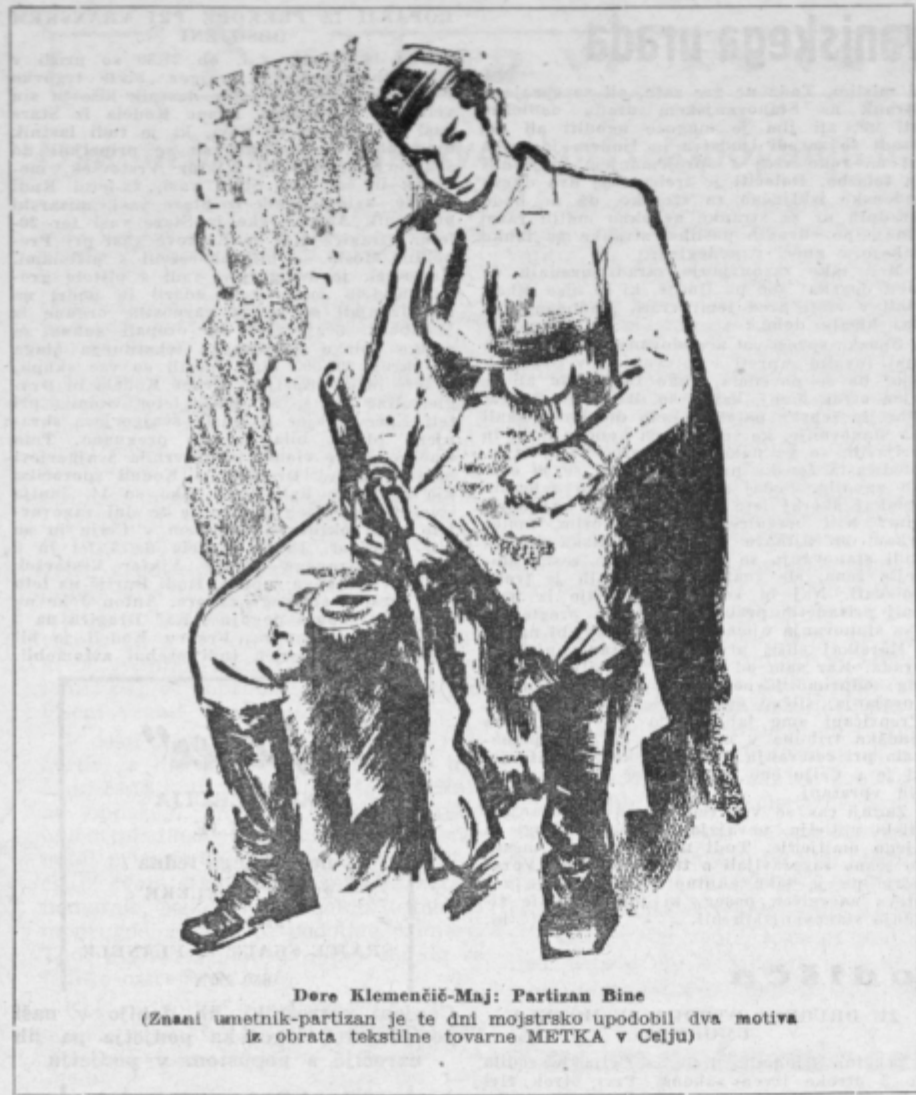
Kam v nedeljo, 21. IX. popoldne? Pridite

**v Lokrovec**  
 na gasilsko prireditve

Za okrepčila po zmernih cenah preskrbljeno — Igra godba SKUD Francó Prešeren iz Celja — čisti dobiček je namenjen nadaljnji gradnji gasilskega doma

**ZAKAJ SE KOTEKS NE SELI?**

Upravnik Koteksa, na katerega pleča bojeje zvaliti vse krivde selitve iz, da javnost izve naslednje: Že leta 1946 je imelo podjetje pol milijona din na razpolago za zidavo novega skladišča. Žal pa takrat je ni bil izdelan načrt in zaradi tega nam tudi niso dodelili stavbišča, kamor naj bi se preselili. Zaradi preselitve podjetja je bilo že dokaj posvetov, sestankov in komisij. Šele letos v juniju je padla dokončna odločitev. Dodeljeno nam je bilo skladišče v Zavodni. Skladišče uporablja Tovarna sadnih sokov in ga zaradi tehničnih vtrokov še do danes ni izpraznila. F. F.



Dora Klemenčič-Maj: Partizanka Bine (Znači umetnik-partizan je te dni mojstrsko upodobil dva motiva iz obrata tekstilne tovarne METKA v Celju)

# Telesnavzgoja in šport

**Nogomet:**  
**KLADIVAR : SAOBRAČAJ (Zagreb)**  
4:3 (2:1)

Po daljšem času so igralci v nedeljo na Glaziji le dočakali zmago domačega moštva. Moštvo iz Zagreba, ki je član 1. hrvatske lige, je prikazalo lep nogomet in so zlasti v drugem polčasu imeli znatno terensko premoč. Izkoristili pa prav tako niso znali kot domačini številnih zrelih situacij pred golom. Celjani so imeli tu in tam svojih 5-10 minut dobre igre, potem pa so zopet popustili. Ko je Kladivar v drugem polčasu prišel že v vodstvo s 4:1 so po tem uspehu vsi precej pozustili, da je nevarni nasprotnik lahko zanižal rezultat na 4:3. Kljub zmagi nad dobrim nasprotnikom še ne moremo biti zadovoljni z igro domačega moštva. Marsikateri igralec še nima pravega občutja za igro v novi sredini. Ker se že bližajo časi republiškega tekmovanja bo treba tudi pri nas misliti na sestavo standardnega moštva. Doležljive opazujmo na vsaki tekmi razne poizkuse s premeščanjem igralcev iz enega mesta na drugega. Prav je, da preizkušamo zmoglosti vsakega igralca. Morda bi na drugem mestu v moštvo boljše odgovarjal. Za vse te poizkuse pa sedaj nimamo na razpolago časa in bo treba je v preostalih prijateljskih tekmah postaviti vsakega tja, kjer bo nastopal v prvenstvenih tekmah. Moštvo se mora nigrati, da bo sposobno za predstoječa tekmovanja.

V predtekmi so mladinci B moštva poskrbeli za presenečenje, saj so renomirano A moštvo premagali kar s 3:0. Omenjena zmaga nam potrjuje, da ima Kladivar lepo številno kvaliteten mladih nogometašev.

**Keglanje:**  
**TEKMOVANJE CELJSKEGA CENTRA**  
**ZAKLJUČENO**

V prvenstvenem tekmovanju celjskega centra v narodnem slogu so sodelovale 4 ekipe, od katerih je ekipa Kladivarja zasedla 1. mesto, sledi Beton in Vrelec iz Rogaske Slatine. V tekmovanju posameznikov v narodnem slogu na 100 lučajev pa so si priborili boljša mesta in s tem pravico sodelovanja na prvenstvu Slovenije, ki bo 20. in 21. t. m. v Celju naslednji tekmovalec: 1. Hrastnik (Kladivar) 404 točev, 2. Trglas (Kladivar), 3. Karadžole (K) 377, 4. Vanovšek (K) 366 in 5. Stepinšek (Retje) 365.

## Gibanje prebivalstva v Celju

Od 1. do 15. septembra 1952 se je rodilo 36 dečkov in 35 deklic.

### POROCILI SO SE:

Tapetniški pomočnik Cizelj Janez in delavka Zornaja Ana, oba iz Celja; cinkarski delavec Bogičević Aleksander in delavka Petrovič Milana, oba iz Celja; kurir Mirnik Jožef iz Trnovelj in pom. šivilja Borovinskih Olga, oba iz Celja; delavec Pisk Alojz in postna uradnica Osojnik Neža, oba iz Celja; upokojenec Ferko Jožef in modistinja Stanke Hračič, oba iz Celja; pekovski pomočnik Lokveček Franc in šivilja Jasbec Vida, oba iz Celja; študent Kovačević Vojislav iz Zagreba in študentka Hudokmet Anica iz Celja.

### UMRLI SO:

Gospodinja Antloga Terezija, stara 69 let iz Zaleca; upokojenec Jelen Franc, star 71 let iz Celja; dojenček Lesjak Ladislav iz Sentjanja pri Velenju; posestnik Čepin Janez, star 50 let iz Pilistanja; posestnica Flor Julijana, stara 72 let iz Oplotnice; dojenček Kunst, brez imena, iz Zaleca; Straus Regina, stara 1 leto iz Sočke; posestnik Čremožnik Franc, star 52 let iz Braslovca; gospodinja Veber Frančiška, stara 49 let iz Celja; gozdar Čvrtila Janko, star 43 let iz Krapine; upokojenec Gros Hugo, star 67 let iz Celja; dojenček Mlakar Marija iz Podčetrška; dojenček

**KAJAŠKE TEKME NA SAVINJI**

V počastitev Dneva vojne mornarice so kajakaši Celja in Polzele izvedli na Savinji med obema mostovima vzdolj parka kajakaške tekme. Na tekmah je sodelovalo 17 tekmovalcev. Start je bil poleg restavracije pri »Mostu«, nakar so tekmovalci veslali proti parku, odtod pa nizovno zopet nazaj do nastopnega mesta. Člani so se zvrstili po naslednjem redu: 1. Oder (Celje) 5:05,5; 2. Znidar (Celje) 5:21,5; 3. Povše (Polzele) 6:10,8 in 4. Oblak (C) 7:06. Članice: 1. Melhar (C) 2:07; 2. Povše (P) 2:25; 3. Kolenc (C) 2:25 in 4. Golob (C) 2:30. Članice so veslale le nizovno. Mladinci: 1. Šalec (C) 5:25,5; 2. Ulbing (C) 5:25,5; 3. Jeršič (P) 6:08,5. Nastopili so tudi pionirji, njihovih časov pa niso merili.

Istčasno so nad ilivom Ložnice v Savinji nastopili tudi borci celjskega garnizona, ki so pri reševanju borbene naloge morali prekorajiti Savinjo od levega na desni breg. Prekorajenje Savinje so izvedli s čolni, kjer so posamezniki pokazali svojo izurjenost in izvešanost tudi pri premagovanju rečnih ovir.

Kajakaške tekme so uspeli prav lepo, le dva tekmovalca sta tega dne okusila hladne valove Savinje in sta verjetno bila zadnja kopalca letošnje plavalne sezone v Celju.

### TELOVADNA AKADEMIJA

Na veseličnem prostoru gospodarske razstavo mesta Celja so med tednom zvečer nastopili telovadci in telovadke TVD »Partizan-Celje-Gaberje. V 45 min. programu so prikazali telovadne plesne, talno telovadbo in preskočno preko mize. Vse točke so izvajali brezhibno skladno in z eleganco. Številni gledalci so bili izredno zadovoljni s kvaliteten programom. Telovadcem in telovadkarnim iz Gaberja čestitamo za željo, da bi se še večkrat predstavili širši javnosti.

### ZADNJI NASTOP V SAVINJSKI DOLINI

V nedeljo, 31. septembra bo v neposredni bližini Celja TVD »Partizan« Petrovč na svojem letnem telovadšču v Petrovčah izvedlo svoj letni javni nastop, ki bo prva tovrstna prireditel v Petrovčah po osvojenju letnega prvenstva. Za zjutraj se bo vršil nagradni odbojarski turnir društev »Partizan«, popoldne ob 14. uri pa telovadni nastop s sodelovanjem sosednjih društev »Partizan« in Celjanov.

## V Celje-okolici

Rojenihi je bilo 5 deklic in 10 dečkov.

### POROCILI SO SE:

Zoro Karl, rudar v Zagorju, in Brinovec Ana, posestnica iz Stopnika; Krizan Vinko, gradbeni iz Megojine in Jurajević Jožef, tkalco iz Megojine, ob. Griže; Cuk Anton, kmečki sin iz Zaloč, in Ožir Marija, kmečka hči iz Podvina, ob. Polzela; Deimann Jože, pismonoša iz Šmarja pri Jelšah, in Korocič Elizabeta, nižji finančni manipulant, stanujoča istotam; Košec Oto, avtomobilnik iz Žabukovec, in Košak Apolonija, kmečka hči iz Megojine, ob. Griže; Zupanc Ivan, mizarški pomočnik iz Libov, in Puvovnik Eva, tovarniška delavka, stanujoča istotam; Skok Atanislav, nameščeneec iz Dolenje vasi, ob. Prebold in Prisljan Irena-Viktoria, nameščena, stanujoča istotam; Lavbič Franc, vrtnar iz Vojnika, in Zupanc Stefanija, kuharica, stanujoča istotam; Kugonjič Ivan, železničar iz Celja, in Štali Rozina, tov. delavka iz Ločice, ob. Polzela; Drinjak Mato, tov. delavec iz Orove vasi, in Zeleznik Neža, tov. delavka iz Polzele.

# 38. svetovni kongres esperantistov bo drugo leto v Zagrebu

V Oslu je zasedal od 2. do 9. avgusta t. l. 37. kongres esperantistov, na katerem je bilo preko 2500 delegatov iz več kot 40 držav. Med njimi je bilo tudi 10 delegatov iz naše države. Od vseh delegacij je bila prav naša v središču pozornosti, saj je ona predstavljala po organiziranosti, kakor tudi po jezikovni kvaliteti eno od najnaprednejših esperantskih zvez. Ona je bila v središču pozornosti tudi zaradi tega, ker je predstavljala našo socialistično domovino. Ni bilo zato nič nenavadnega, da je največje odobravanje doživel naš delegat dr. Ivo Borovečki, predsednik Federacije esperantistov Jugoslavije (Jugoslavia Esperanto-Federacio), ko je v imenu naše delegacije pozdravil kongres.

Posebna pozornost pa je vzbudila naša delegacija, ko je sprejela iniciativo za pripravo naslednjega svetovnega kongresa, ki bo drugo leto od 2. do 9. avgusta v Jugoslaviji. UEA (Universala Esperanto Asocio) v Londonu je z zadovoljstvom sprejel že pred kongresom predlog MLO Zagreba, da naj bo 38. kongres v Zagrebu. Ogromne priprave, ki jih zahteva tak kongres, so že v teku. Da bo svetovni kongres esperantistov drugo leto v naši državi, predstavlja za Federacijo esperantistov Jugoslavije, kakor za vse esperantiste velik uspeh. S tem so izkazali naši Federaciji praznanje za uspešno delo, obenem pa je to dokaz, kako velik ugled uživa naša socialistična domovina v svetu. Njegov pomen je tudi v tem, da bodo delegati iz vseh delov sveta imeli priliko videti s svojimi očmi našo socialistično stvarnost. To bo prvi kongres v naši državi, na katerem bo okrog 3000 delegatov iz več kot 40 držav vseh kontinentov razpravljalo brez prevajalcev.

## Cenena komedija na odru letnega gledališča v Grižah

Zasluznemu zboru gledaliških amaterjev iz Griž, ki po svojih uspešnih nastopih zaslužijo veliko več pozornosti, saj se njih delovanje spreminja v močno kulturno-prosvetno zbirališče, je bilo v dnevnem tisku odmerjeno odlično premalo prostora. Čudovita lega letnega gledališča in njegova smotrna ureditev (oboje bi zamenj iskali po slovenskih krajih!) omogočata igralcem poln odski izraz. Doseganje delo Grižanov kaže, da ta gledališka družinica ni »mruha enodnevnica«, ki bi po prvem nastudiranem delu umolknila in se spet prebudila, ko bi prišlo do novih »navdihnenje«, marveč gre tu za načrtno delovanje, katerega rezultat je v vsaki sezoni vsaj ena premiera. Če je temu res tako, potem je v bodoče potrebno bolj pazljivo slediti razvoju tega odra ter mu z navesti in ocenami omogočiti nadaljnjo rast.

Ob letošnji uprizoritvi veselice »Pri belem konjčku« je najprej potrebno povedati, da pri izbiri dela Grižani niso imeli srečne roke. Komedija »Pri belem konjčku« sodi po svojih kvalitetah v tako imenovano gledališko plažo najslabše vrste in pomeni uprizorjanje tovrstnih del za Grižane, po Linhartovem »Matičku« ali Lipahovem »Glavnem dobitku« velik repertoarni odklon, ki kaže na to, da bo v bodoče morala biti izbira bolj premišljena.

Če gre to o strojno presojanje na račun izbire, potem to nikakor ne velja za uprizoritev. V splošnem imajo gledalci med predstavo občutek, da režiser in igralci znajo ustvariti komedijsko vzdušje, ki le malojuje preskoči v burko in samodopadljivo podjarjanje posameznikov, kar lahko tolikokrat opazimo pri amaterskih predstavah. Režiser Ivan Mikek, ki je duša tega gledališča, je poleg režije izvedel tudi scenško zamisel in igral eno glavnih vlog. Mikek se je zavedal, da iz slabe igre ne more ustvariti prvotne predstave, zato se je vsi posvetil igralcem, sceni in režiji. Postavil je živo, neomoljeno, vsestransko razgibano sceno in v njej smeleno vodil gibanje igralcev. Toda kljub vsemu je pre malo izkoristil prostor, ki mu je bil na razpolago. To velja zlasti za vrh pred gostilno, za mize in stole, ki so tako rekoč vseskozi ostali prazni, četudi bi z njihovo uporabo marsikaj lahko rešil mučno situacijo, ki nastaja ob sprehajajočih se ali na enem mestu stoječih igralcih, ki so živ del tega okolja. Režijsko najboljšje je bilo drugo dejanje, zlasti dialog med Buckom na balkonu in dr. Kovatem ter gostilničarke Meto v vrhu gostilne. Režiserju gre tudi zaslug za forsiranje lepe, pravilne, narejene govornice, to je tistega odrskega elementa, kateremu naši odri posvečajo najmanjšo pozornost.

Med igralkami je treba omeniti zlasti Ivico Pader, ki je igrala gostilničarko Meto in Vero Potnikovo, ki se je predstavila z vlogo Minke. Prvi se pozna, da je odra že navajena in da ima smisel za temperamentne vloge, saj je bila njena Meta brhka in živahna ter dovolj energična gostilničarka. V rešnejših odlomkih je bila manj naravna. Minke je bila presenetljivo narvna, tako kot ob zahteva njene vloge. Fokarala je predvsem smisel za oblikovanje drobcev v katerih se je dvignila nad povprečje. Takoj s prvimi besedami je osvojila gledalce in jih držala do konca, čeprav bi vloga, ob dobrem odzivu publike, lahko pretirala in tako zabrisala vse, kar je zgradila. Buckovo hčer Tilko je igrala Julči Cokanova, ki bi lahko bila izdihnejša in ostreje užajana v začetnih odvisih do dr. Kovata.

### UMRLI SO:

Pintar Janez, kmet iz Vrbe, ob. Dobrne, star 48 let; Cehner Jožeta, gospodinja pomočnica iz Vizor, ob. Strmec, stara 71 let; Pemič Blaž, pol. delavec iz Vojnika, star 68 let; Bohva Rok iz Buč, posestnik, star 60 let; Brumec Jožef, delavec iz Rač pri Mariboru, star 30 let; Bukuč Adam, otrok, star 3 mesece iz Sela pri Vranskem; Vengust Franc, kmetovalec iz Zavrha, ob. Šmarino, star 50 let; Mirč Jožeta, gospodinja iz Lokveca, ob. Rimske Toplice, stara 80 let.

### IZ PILJSTANJA STANOVANJSKA STISKA

Nastala je zaradi nastanitve novodošlega učiteljstva. Na srečo gre za samske osebe, kajti družinskih stanovanj ne vemo, kje bi jih iztaknili. Seveda bi bilo dosti manj tekanja in nevolje, če bi bili KLO dogotovili oba veliki in zrakni podstrešni sobi v svojem posloju, kakršnih bi se premnogo v naših mestih razveselili. Že od leta 1945 je ta zadeva stalno na dnevnem redu in je najbolj vroča, kadar nastopi svojo funkcijo novo izvoljeni odbor. Material je bil po večini pripravljen in tudi denarja ni manjkalo, saj je pred 4 leti zapadlo 41 tisočakov, s katerimi bi prav lahko dokončali dela na podstrešnih sobah. Moramo pa priznati, da je bil precejšen del krivde tudi na strokovnih delavcih, ki so za nekaj dnevnemu delo na KLO zahtevali kot pogoj živilske in oblačilne karte za en ali celo za več mesecev. Slišimo, da bo sedanja občinska uprava dogotovila obe sobi.

Ob priliki iskanja stanovanja so posamezniki napravili opazke, ki spominjajo na preživelo dobo, ko so ločili ljudi na boljše in slabše vrste. Tako so na primer novega pismonoša smatrali za drugovrstno robo, ki jo je lahko nastani v vsako luknjo. Dananjša stvarnost dobro pomena takele ostanke iz preteklosti, vendar ostane pri pometanju še vedno skrit v kakšnem kotu kakšen čik.

### TATINSKI ŽELEZNICAR STRMŠEK IZ PONIKVE

pri Grobelnem je še dalj časa kradel iz vagonov razne predmete, ki so bili na poti v določen kraj. Kradel je posodo, betonske cevi, pločevino, premog itd. Končno so mu prišli na sled. Strmšek je bil desetar v čuvajnici v neposredni bližini postaje. Zadnje čase mu je pri tatvinah pomagal še desetar Vouk z Ostroznega, ki je bil uslužben na isti relaciji. Sterilca se bosta zagovarjala pred sodiščem g. v.

Ali ste že poravnali naročnino za leto 1952? Naročniki izven Celja naj nakazujejo naročnino za l. 1952 (če je še niso poravnali) s polnico, ki so jo sprejeli v avgustu. Naročniki iz Celja pa naj poravnajo naročnino za letošnje leto osebno v upravi »Savinjskega vestnika«, Titov trg — Dom Osvobodilne fronte. Uprava

**Ali ste že poravnali naročnino za leto 1952?**  
Naročniki izven Celja naj nakazujejo naročnino za l. 1952 (če je še niso poravnali) s polnico, ki so jo sprejeli v avgustu. Naročniki iz Celja pa naj poravnajo naročnino za letošnje leto osebno v upravi »Savinjskega vestnika«, Titov trg — Dom Osvobodilne fronte. Uprava

**OKRAJNI ODBOR RK CELJE-OKOLICA**  
sporoča, da to

**VELIKA TOMBOLA**  
nepreklicno v nedeljo, 5. oktobra 1952

Kupite si pravočasno tombolske karte

Glavni dobitek osebni avto si lahko ogledate vsak dan na dvorišču Narodnega doma v Celju

**Šah**

CINKARNA : BETON 11:5  
Sindikalna šahovska sekcija Cinkarna je sklenila, da bo v čast VI. kongresu KPJ odigrala več prijateljskih šahovskih tekem. Prve dve tekmi je odigrala s šahovsko sekcijo sindikalne podružnice Beton v Celju. V prvi tekmi je zmagala Cinkarna v razmerju 5:3. V drugi tekmi je zmagala Cinkarna 6:2. V nedeljo, 7. septembra se je sekcija udeležila mostvenega brzoturirja v Novem mestu ob priliki proslave 10. obletnice ustanovitve slovenskih brigad na Dolenskem. Med 23 sodelujočimi moštvi iz vse Slovenije je Cinkarna zasedla v finalu osmo mesto.

**KVALIFIKACIJSKI TURNIR CELJSKEGA ŠAHOVSKEGA KLUBA**  
Pred dnevi je bil zaključen kvalifikacijski turnir Celjskega šahovskega kluba, katerega se je udeležilo 22 igralcev razdeljenih v dve skupini. Izid je naslednji:  
Skupina A: 1. Rojs 9 in pol, 2. Pertinac 9, 3. Kolenc 6 in pol, 4.—5. Hudolin in Ključar 6, 6. P. Hrastnik 5, 7. Škorjanc 4, 8. do 9. Hrastnik Ivan in Suhoienik 3, 10. Muršič 2 in pol, 11. Šrot pol točke.  
Skupina B: 1. Drakster 9 in pol, 2.—3. Ermenc in Plavčič 7, 4.—5. Guček in Kantusar 5, 6. Božnik 4 in pol, 7.—8. Belej in H. Plovlka 3, 9. Vinderjever 2 in pol, 10. Požin 2, 11. Knez 1 in pol točke.  
Igralci, ki so dosegli 50% možnih točk so si priborili pet kategorijo.

**OBJAVE IN OGLASI**  
**NEKAJ NOVEGA**  
UVAJAMO KOLEKTIVNO IGRANJE NA 100 CELIH SREČK. 10% vseh dobitkov od 100 celih srečk je Vaših, ako vplačate 550 din in od dobitkov Vam odtegnemo še 450 din. Ako pa vplačate polovico gornjih zneskov, pa dobitke 10% vseh dobitkov od 100 polovičnih srečk — PRIJAVE SPREJEMA SAMO PRODAJALNICA SREČK DRŽAVNE LOTERIJE PLRJ, CELJE, STANETOVA ULICA ŠT. 9 — V NEDELJO DOPOLDNE ODPRTO.

**OBVESTILO**  
Potrošnike, ki še niso predložili kurivo nakaznice v zamenjavo za industrijske bone pri občinskih ljudskih odborih obveščamo, da je rok za zamenjavo podaljšan do vključno 20. septembra t. l. Opozarjamo, da je to zadnji rok in se naknadne reklamacije ne bodo upoštevale.  
Okrajni ljudski odbor Celje-okolica  
Oddelek za gospodarstvo

**OBJAVA**  
Okrajno sodišče v Celju se je preselilo iz dosedanjih prostorov na Trg Svobode št 13 (poleg tržnice). Oddelek zemljiške knjige ostane začasno še v dosedanjih prostorih. Neveljavne stranke sprejemamo ob torkih in sobotah od 8. do 12. ure dopoldne.

**GLEDALISKEMU OBČINSTVU**  
Zaradi velikega zanimanja občinstva za razpisane abonmaje smo se odločili odpreti še IV. abonma.  
Predstave za ta, t. j. IV. abonma se bodo vršile v torkih zvečer ob 20. uri.  
Permanente vstopnice za gornji abonma se bodo prodajale s popustom 20 odst. v četrtek, dne 25., v petek dne 26. in v soboto, dne 27. t. m. vsakokrat od 10. do 12. ure dopoldne in od 16. do 18. ure popoldne pri gledališki blagajni.  
— Uprava mestnega gledališča

**REVIZIJSKI ODDELEK** Okrajne združene zveze Celje-okolica se je iz dosedanjih prostorov preselil v nove prostore na TRG 5-I, nasproti železniške postaje

**ZVEZA BORBE NOV ZREČE VABI NA ODKRITJE SPOMENIKA**  
padlim žrtvam fašističnega terorja, v nedeljo, dne 21. septembra 1952. Pričetek slavnosti ob 9. uri dopoldne. Prisrčno vabljene vsi borci in oficirji POHORSKEGA ODREDA NOV in XIV. divizije.

**OBJAVA**  
»SAP« Celje uvaža dne 20. septembra 1952 na avtobusni progi Celje—Dobrna nov vozni red, in sicer:

Odhodi iz Celja: 7,30 11,45 17,30 vsak dan  
Prihodi na Dobrne: 8,25 12,40 18,25 vsak dan  
Odhodi iz Dobrne: 4,30 9,00 13,40 vsak dan  
Prihodi v Celje: 5,25 9,55 14,35 vsak dan

**VABILO**  
na likvidacijski občini zbor Potrošniške zadruge z o. j. v Celju v likvidaciji, ki bo 22. septembra v prostorih gostilne »Branibor« v Celju ob 15. uri z naslednjim dnevnim redom:

1. Otvoritev in volitev predsedstva zbora in verifikacijske komisije
  2. Odboritev zapisnika zadnjega obč. zbora
  3. Poročilo likvidacijskega odbora
  4. Poročilo nadzornega odbora
  5. Sklepanje o obeh poročilih
  6. Odboritev začetne in zaključne likvidacijske bilance
  7. Razrešnica likvidacijskemu, upravnemu in nadzornemu odboru
  8. Sklepanje o razdelitvi premoženja zadruge
  9. Predlogi in pritožbe
  10. Slučajnosti
- Zbor sklepa veljavno ob navzočnosti nad-

Ponujamo cenjenemu občinstvu lončene peči v kvalitetni izdelavi ter po konkurenčnih cenah. Oglejte si naše prvovrstne izdelke na Mariborski cesti 16.

Se priporoča

**Cementnine**  
CELJE  
Mariborska c. 16 — Telefon 23-57  
Poštni predal 43

**KINO**

**KINO METROPOL**  
Od 16. do 22. septembra, francoski film »Ljubimca iz Verone«  
Od 23. do 29. septembra, ameriški film »Winchester 73«

**KINO DOM**  
Od 16. do 22. septembra, ameriški film »Kobilice«  
Od 23. do 29. septembra, francoski film »Idol«